

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

Verwijzing

Dit is een schriftelijke weergave van de oorspronkelijke lezing van Bruno Gröning, op toonband opgenomen op 30 maart 1956 (Goedevrijdag) in Plochingen.

Van taalkundige en of grammaticale correcties werd bewust afgezien, om de echtheid van de bron te garanderen.

De kleine cijfertjes, die voor bepaalde paragrafen staan, verwijzen naar de desbetreffende tracks van de cd van de lezing zodoende is de verwijzing gemakkelijker te vinden.

Verder gehouden lezingen door Bruno Gröning, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD en kunnen besteld worden via bijgaand internet adres: www.bruno-groening-stiftung.org

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

CD 1

1

Lieve Vrienden!

Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek heeft zijn reden, maar het dient net zo goed zijn doel.

Ik weet niet veel, beste vrienden, ik weet alleen dat, wat mensen vandaag de dag niet meer weten. En juist daarom zie ik mijzelf niet alleen gedwongen, maar zie ik dit als mijn plicht om ieder mens tot nu toe te onderrichten aan wie hij toebehoort, wat voor wezen hij is en hoe hij de kracht van de schepping in zichzelf kan opnemen om ook meester van zijn lichaam te worden.

Ik ben me er heel goed van bewust dat de mens een mens is die zondig is geworden en dat hij niet alleen daarin alleen is gebleven, maar dat hij het zondige heeft bevorderd, omdat hij zich door veel van het goede heeft laten verlokken en verleiden. Hij is zo onwetend geworden van deze zonde dat hij zelf niet meer het bewustzijn heeft dat hij een echt goddelijk wezen is. Hij weet werkelijk niets meer van zichzelf, zodat hij niet eens meer kan geloven dat hij zelfs verplicht is om hier in de goddelijke orde te leven. Door het feit dat de mens alleen door het kwaad naar het kwaad wordt geleid, met als enig doel om van dit alles te leren, dat hij daardoor kennis verzamelt, door zich van het kwaad los te maken en nu de weg te volgen die God voor ieder levend wezen heeft bepaald - het is bepaald dat de mens in hem, in zijn lichaam, draagt - is hem veruit niet meer bewust.

De mens spreekt zo vaak over zichzelf door te zeggen dat hij een denker is. Ik druk me heel duidelijk uit door hem echt alleen de waarheid te vertellen, dat hij, van hieruit gezien, een echte onruststoker is geworden. De persoon die de ontevredenheid in zichzelf heeft opgenomen, is verplicht door te geven wat hij in zichzelf heeft opgenomen. En dus leefde hij in de overtuiging dat alles wat hij deed en niet deed zo goed was, omdat veel van zijn voorouders hetzelfde deden. Ze waren en zijn geworden en nu nog meer, ze zijn volledig overgeleverd aan de genade van het aardse.

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

De mens zelf leefde ook in het geloof dat hij, alsof hij aardse kennis bezat, hij meer was dan zijn medemens die de kennis nog niet bezat. De mens is niet alleen kleingelovig, maar hij is daardoor ook lichtgelovig en tevens bijgelovig geworden. Hoe en waarom dit alles tot stand is gekomen, beste vrienden, zou nu in het kort, als ik me hier zo zou uitdrukken, te ver leiden om nu op alle details in te gaan, en daarom wil ik het u heel, heel gemakkelijk maken door me nu te beperken tot de belangrijkste dingen.

Als ik nu de vraag aan u stel, de vraag aan ieder van de aanwezigen, dan zal ieder van u mijn vraag niet beantwoorden op de manier waarop hij die zou moeten beantwoorden, maar wel op de manier die hij gewend is. Hiermee geef ik u de wetenschap dat de mens hier overgeleverd is aan de macht, en dat is de macht van de gewoonte, en hieraan zelfs volledig overgeleverd is, en zich er niet meer van kan bevrijden. Hij leeft gewoon in de overtuiging dat dit allemaal zo goed is.

Beste vrienden, ik geloof niet dat u hier vandaag bijeen bent gekomen om al uw zorgen en behoeften op te sommen. Je zou klagen dat je zo'n wanhopig woord, zulke wanhopige woorden over je lippen brengt dat je daardoor het grootste medelijden in je naaste opwekt, misschien wel in al je medemens. Want ik weet dat je gewend bent om alleen maar te praten over wat je tot nu toe bedrukte, wat je als kwaadaardig in je eigen lichaam hebt gevoeld. Maar je hebt het niet alleen daarbij gelaten, maar ook wat je voor kwaads rond je lichaam hebt gevoeld.

Wat je ziet, wat je hoort, wat je ruikt, wat je proeft en ook wat je voelt - veel dingen zijn voor jou tot een kwaad geworden, maar je bent nooit tot het bewustzijn gekomen, ten eerste dat je zelf verantwoordelijk bent voor het feit dat je, dat wil zeggen je lichaam, gegrepen werd door het kwaad, hoe het kwaad in je lichaam opkwam en uiteindelijk zelfs het hele lichaam in beslag nam en dat je je geen raad meer wist, zodat je al het mogelijke probeerde om vrij te worden van dit kwaad.

2

En logischerwijs, zoals u hebt gehoord en ook gezien heeft bij uw voorouders, door veel van uw medemens, hoorde hoe hij, de mens, klaagde over het kwaad zonder te weten dat hij het zelf is die het kwaad in zijn lichaam liet komen, door ten prooi te vallen aan het lijden, in plaats van dat hij zijn naaste, die getroffen is door het leed, te bevrijden, hem te helpen.

Van deze goede goddelijke krachten Hij was zich niet bewust, hij is zich er immers ook niet van bewust dat hij voorbestemd is, bestemd voor een aardse leven. Zolang God dit lichaam voor hem heeft uitgekozen, heeft hij ook hier in dit leven op aarde bepaalde plichten te vervullen. Maar al die plichten zijn hem nog lang niet, überhaupt niet meer tot zijn bewustzijn gekomen. Hij geloofde alleen maar dat hij hier op deze aarde was om hier te creëren, om een bestaan voor zichzelf te vinden, om een beroep te verwerven en dan mogelijk, omdat er een paar individuen zijn die er alleen maar aan denken, door dit, dat wil zeggen door hun beroep - niet een roeping, maar een beroep - hun leven zo te vormen, dat ze zeggen dat ze over alles kunnen beschikken en dat alles tot hun beschikking staat, omdat ze de aardse macht hebben gegrepen, omdat ze alleen maar aan mammon dachten, alleen maar aan geld, dat hier ter wille van de mens is gecreëerd, om alles met geld te kunnen kopen.

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

Maar, beste vrienden, er is hier veel, veel meer te zeggen. Ik zal slechts kort op alles ingaan, maar ik geloof dat u mij begrijpt en dat u vanuit dit inzicht tot het besef zult komen dat u zelf degene bent die belangrijk is. Want u wilt me toch niet wijsmaken, u wilt toch misschien niet zeggen, hoeveel mensen beweren dat het van Gröning afhangt en dat Gröning dit moet doen, dat en dat op de manier die ik wil, op de manier die ik gewend ben. Alsof ik hier en daar hulp zocht bij de een en bij de ander, en zelfs dat de mens daartoe is overgegaan en eiste dat het kwaad dat hij werkelijk in zijn lichaam waarnam, dat hij merkte dat zijn lichaam zwak was geworden, dat het kwaad nog steeds werd behandeld.

Beste vrienden, jullie hebben mij daar vanaf het begin totaal verkeerd ingeschat, dat wil zeggen dat jullie mij nog lang niet hebben herkend, dat ik alleen weet waarvoor ik op deze aarde ben en dat ik hier minder belang hecht aan een beroep, maar dat ik hier maar één ding te vervullen heb, namelijk mijn missie - niet mijn beroep, maar mijn roeping - om mijn naaste te helpen.

Ik weet, beste vrienden, dat velen hier zullen zeggen: *Ja, wat betekent het hier om voor je medemens te zorgen? Iedereen is de naaste voor zichzelf. Ik heb zoveel met mezelf te maken, met mijn familie, met mijn buurman. Wat zou ik me nog om anderen bekommeren?* Dit alles, beste vrienden, is mij zeer bekend. Ook onder u zijn er individuen - nee, eerder meerdere - die leefden in hetzelfde geloof dat u dit alles moest doen zoals u gewend bent. Ik wil daar graag een opmerking over maken.

Beste vrienden, als u vaak of altijd alles geprobeerd hebt, vraag ik u te stoppen met deze vele pogingen die u gedaan heeft op uzelf en op uw naaste. Ik smeed u dat u vanaf nu de weg mag gaan die voor u bestemd is, die door God voor ieder mens, voor ieder levend wezen is bestemd. En zolang je met het kwaad omgaat, zoals je ook ziet dat je lichaam in de grootste wanorde raakt, dat jij het zelf bent die de orde bevestigt, die bij de orde blijft en die alles doet wat, als hij zich al in deze orde beweegt, ook in deze orde blijft en dat hij nog steeds bereid is om deze weg van orde te gaan zoals hij moet gaan. En zo zal hij ook de orde in zijn lichaam zodanig waarnemen dat hij tegen zichzelf zal zeggen: *Nu leef ik echt in de ware goddelijke orde, want niet alleen rond mijn lichaam is nu orde, nee, maar ook in mijn lichaam.* En dat er orde in het lichaam is, is bepalend, dus orde zal ook rond dit menselijk lichaam heersen, dat wil zeggen, orde is God, God zal daar heersen. Want de mens zelf is niet in staat is om zijn lichaam zodanig te beheersen, omdat hij nooit heeft geweten en nooit heeft willen opnemen voor zijn lichaam dat op te nemen wat voor hem bedoeld is, dat hij, het lichaam, genoeg energieën heeft ..., over genoeg energieën beschikt, die hij toch vooraf moet opnemen om met en door deze energieën zijn lichaam het eerste bevel te geven, dat hij niet wat, maar dat te doen heeft, de mens oprecht wil.

Daarom is het lichaam aan hem verbonden. Het lichaam is ons instrument, net zoals wij, als geheel gezien, alle instrumenten van God zijn. Maar we zijn zelf ook een instrument, we zijn gelijk aan God. En het eerste instrument, zeg ik nogmaals, is ons lichaam en we kunnen met dit instrument, met ons lichaam, alles doen wat we willen.

Nu, vrienden, als je van nu af aan leeft in het werkelijk goede, in het goddelijke geloof, zul je uit de goede goddelijke gedachtewereld goede, werkelijk goddelijke gedachten ontvangen en deze gedachten zullen je dan ook tot actie bewegen, dat betekent dat je je

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

lichaam hierdoor in staat zult stellen, duidelijker gezegd bevelen, dat het dit, dat en dat, zoals jij het precies wilt, te doen heeft. En je zult dan ook merken dat het lichaam in staat zal zijn om deze eigenschap toe te passen ..., de vaardigheid, in een zodanige mate dat het in staat is, ook dat te beheersen, wat het dacht te beheersen. Dus als ik nu zeg dacht te beheersen, beste vrienden, daarmee zeg ik, dat deze gedachte die je hebt opgepikt, wat je beschouwt als gedacht, is wat jou en je lichaam tot dit alles beweegt.

3

Ik zal je een beetje levenswijsheid meegeven op je weg. Pas op, lieve vrienden! Ik spreek deze levenswijsheid, die is alleen van mij afkomstig. Je kunt het ook negeren, je kunt het verwerpen en zeggen: *onzin, waar hij het over heeft. Wat moet ik doen met zijn wijsheid?* Het is allemaal hetzelfde voor mij. Maar het is niet dat ik het voor je verzwijg, nee. Ik zie het als mijn plicht om de mens niets meer te vertellen dan wat ik hem in waarheid moet vertellen.

Als ik deze levenswijsheid heb gesproken, kun je die niet in afschrift hebben. Je kunt deze overschrijven. Ik zal het voor de begeleider van deze tape opschrijven, en dan kun jij het overschrijven.

**De mens handelt volgens zijn wil.
Zoals de wil, zo de gedachte.
De gedachte beweegt de mens tot de daad.**

Als je het goddelijke wilt ervaren, moet je ernaar streven.

Heb het leven lief, God! God is overal.

En tot slot, beste vrienden, zullen jullie nu kunnen merken aan het weinige ik te zeggen heb:

geld is macht, gezondheid is almacht.

Beste vrienden, als jullie deze wijsheid van mijn leven hebben begrepen, dan weten jullie precies wat jullie aan jezelf schuldig zijn. Ik weet precies dat je veel, dat je dat alles niet meer weet wat je aan jezelf verschuldigd bent.

Nu, wat brengt je naar de ware goddelijke orde? Geloofde je misschien dat als je lichaam niet alleen in volledige wanorde was, maar al gedeeltelijk, of zelfs in de grootste wanorde, dat je zou geloven dat je de weg naar God kon gaan met zo'n vies, bevuild lichaam?

Beste vrienden, jullie hebben het kwaad zozeer nagestreefd dat jullie het kwaad in jullie hebben laten groeien, omdat jullie immers nooit dat ervoor gedaan hebt om het kwaad uit jullie lichaam te laten verdwijnen. Integendeel, door deze vele pogingen is je lichaam zo

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

aan het kwaad vervallen, zover aan het kwaad overgeleverd, dat je lichaam volledig door het kwaad is getroffen en dat je daardoor pas goed de goede goddelijke krachten kwijt geraakt bent, dat je niet meer meester van je lichaam bent, niet meer de kracht had om het kwaad af te weren, zelfs niet de wil had om je ervan te bevrijden, maar alleen maar alles geprobeerd hebt om het kwaad te behandelen.

In principe, beste vrienden, ben ik anders dan een arts en een alternatieve arts. Want deze twee soorten mensen hebben de taak gekregen, waarin zij ook hun plicht zien, om te doen wat hen is geleerd, namelijk het kwaad te behandelen. Als ik zo vaak over het kwaad spreek, beste vrienden, dan zou u voor dit woord 'kwaad' en voor het woord 'wanorde' zeggen zou u zeggen *ziekte*.

Nogmaals, u zult zien dat ik niets gemeen heb met dit. Het zou fundamenteel verkeerd zijn als ik nu ook zou overgaan tot de behandeling van het kwaad. En het zou fundamenteel verkeerd zijn, beste vrienden, als je jezelf in het geloof hebt gebracht, of zelfs nu nog leeft in het geloof, dat je me het kwaad moet vertellen, je moet klagen over al je zorgen, al je lijden zozeer dat je alleen dan kunt geloven, geloven dat je zult worden geholpen. Om deze gedachte alleen al te overwegen, beste vrienden, is vanaf het begin verkeerd.

Zolang je te maken hebt met het kwaad en je denkt dat je er niet vanaf kunt komen omdat het je knelt of zelfs pijn doet, of zelfs verhindert dat je het ene en het andere met je lichaam niet meer kunt doen, heb je opgemerkt dat je lichaam niet in perfecte staat verkeert. Dus eigenlijk leeft het niet meer in goddelijke orde, maar in wanorde. En de wanorde is kwaadaardig en dat vernedert de mens, het menselijk lichaam, op zo'n manier dat hij gelijk is aan het kwaad, dat hij als Satan in het vlees is, want hier heeft hij, Satan, zijn doel bereikt.

Het is heel gemakkelijk om te weten wat het lichaam nu nodig heeft, wat je zelf nodig hebt en waartoe je ook verplicht bent: om in de ware goddelijke orde te leven. Maar eerst moet je het begin maken. En ik zeg je, het is heel gemakkelijk om dit begin te maken door simpelweg niet meer te hoeven omgaan met wat je als slecht hebt gevoeld en dat je weet dat je lichaam de echte goddelijke orde nodig heeft en dat je de orde in jezelf opneemt en dat de orde in je lichaam tot stand komt, het is je eerste plicht om nu je lichaam te geven wat God ervoor heeft bepaald en dat is de kracht, dat is de kracht van God, die ieder mens, als hij bereid is om het op te nemen, ook zal opnemen. En de goddelijke orde zal de wanorde eruit smijten, zal al het kwaad uit je lichaam halen. Het lichaam zal krachten hebben, zal energieën hebben, zodat alles wat je als stoornis in het lichaam voelt weer geordend wordt. Want *orde*, beste vrienden, je moet het niet verkeerd inschatten, dat is *God zelf*.

4

En nu herinner ik je aan een klein, kinderlijk gebed. Velen van jullie, zelfs de meesten van jullie, zullen het van jullie ouders hebben meegekregen. Als klein kind nam je het nog ter harte en je hebt vroom, je hebt aandachtig gebeden en je geloofde ook dat dit gebed je zou helpen om te doen wat je God vroeg door dit gebed, wat je vroeg aan Christus, onze Verlosser, door dit gebed. Het begint met: 'Ik ben klein, mijn hart is rein, laat niemand er in wonen behalve Christus, God en de Heiland alleen'.

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

In die tijd, beste vrienden, was het nog steeds goed voor jullie, en jullie hebben veel van het kwaad overwonnen. Je hebt het kwaad opzij gezet. Als je je lichaam op een of andere manier had gekwetst, op een of andere plek, dan zei je als kind: *"Het zal genezen, het komt wel goed. Ik zal snel beter worden, zodat sommige van deze kinderen zelf tegen hun ouders gezegd hebben: "Mam, het is niet zo erg, het geneest al. Mama, de ziekte is ook niet zo erg, ik zal morgenochtend weer gezond zijn. Mam, je weet dat ik van school hou. Mam, je weet dat ik graag naar de kerk ga. Mama, je weet dat ik 's morgens, 's middags en 's avonds bid, ik bid tot de Heer, ik bid tot onze Verlosser om me altijd bij te staan, en het kwaad kan me niets aandoen."*

Beste vrienden, ik spreek vandaag precies zoals ik vele jaren geleden heb gesproken. Ik ben dezelfde persoon gebleven en heb als zodanig veel kunnen meemaken op deze aarde. Ik heb de kinderen zelf gevolgd, want ik volg ze nog steeds, wat ik uit hun kinderlijke mond hoor, hoe gelovig ze zijn. En dan zijn er nog zo enkele volwassenen die altijd weer op het kind inpraten: *Dat is toch helemaal niet zo. Je moet dit, dit en dat nu innemen. Je moet dit, dit en dat nu doen, en je moet nu je moeder volgen, en alleen bidden heeft geen zin. Want je moeder of de dokter heeft je gezond gemaakt.* Ik zou het niet ontkennen als ze het allebei hadden geloofd. Want niemand kan genezen, geen enkel mens, ook ik niet, waarvoor ook ik niet geschikt ben om een persoon te genezen, maar ik ben verplicht om mensen te helpen de waarheid te vertellen, en dat alleen al leidt mensen echt tot hun redding. Ik moet heel duidelijk worden, hier door mijn hulp, waardoor ik de mensen de echte weg laat zien, die hen naar God leidt, die hen naar alles leidt wat goddelijk is, dat hij hier volgt en het ook waarneemt, dat hij waarneemt wat ik hem vertel, in zoverre hij zich daarvan overtuigt en dat hij dan ook bereid is deze weg te gaan, omdat hij toch het goede wil, het goede bevestigt en ook het goede nodig heeft. En zo zal elk van deze mensen, zoals duizenden mensen tot op de dag van vandaag al hebben ervaren, zien dat ze de verlossing in zichzelf, in hun eigen lichaam hebben ervaren en dat de verlossing die ze in hun lichaam mochten ervaren ook de echte waarheid is, en dat, als deze mensen de verlossing hebben ervaren en deze trouw hebben weergegeven aan hun medemens, dan zal hun medemens ook de verlossing in zichzelf, in zijn lichaam, hebben ervaren.

Ik weet, beste vrienden, dat veel van deze mensen zo vaak naar mij toe kwamen en de vraag stelden: *Ja, beste meneer Gröning, is het mogelijk dat ik ook al kan genezen? Want 'ik ben gezond geworden', zegt de een net zo goed als de ander. 'Ik heb dit aan mijn medemens verteld hoe ik aan mijn gezondheid ben gekomen. Ik heb alleen de zuivere waarheid gesproken. Maar op dit moment hebben allen die de waarheid hoorden, in hun lichaam ervaren dat zij op dat moment hetzelfde gevoel in hun lichaam voelden, zoals ik destijds ook, om de genezing, om heiliging gevraagd heb.'*

Hier op moet ik de mens antwoorden: Nee, mijn beste vriend, jij bent het niet. Je hebt alleen maar aan de waarheid geloofd, je hebt alleen maar aan de kant van God gestaan, zodat je de waarheid in je eigen lichaam kunt ervaren en dat je je echt bevrijd voelt van het

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

onheil, nu moet je zeggen dat je genezen bent of je zult zeggen dat je nu echt weer goed in je lichaam zit en dat, als God dit wilde, dat de persoon deze kennis verzamelt en dat hij altijd bij degene staat aan wie hij toebehoort. Niet zoals andersom, vrienden, dat je vandaag de dag misschien nog leeft in het geloof dat God aan ons toebehoort - nee. Wij behoren tot God! En we moeten alles doen wat God ons heeft opgedragen!

En net zoals de een gelooft in het goede, het goddelijke, en dat hij werkelijk leeft in de wil van God en dit alles doet zoals God het wil, zo zul je ook je naaste bewegen naar degene waartoe niet alleen jij en ik behoren, maar waartoe we allemaal behoren, en zo komt het dat waar twee van de goeden spreken, werkelijk over God en dat ze het goede bevestigen, dan zal God met hen zijn, en als iemand zich nu afwendt van een ramp, dan zal hij het heil ervaren, en hier is het gebed “Ik ben klein, mijn hart is rein, moge niemand er in wonen dan Christus, als God, de Verlosser alleen. “ ...zo, mijn beste vrienden, komt het tot stand.

5

Waarom zeg ik zo vaak tegen al mijn vrienden, door wie ik omringd ben, door vrienden, door wie ik vaak en steeds weer benaderd word, zeg ik eenvoudig en duidelijk: Vertrouw en geloof, het helpt, het geneest de goddelijke kracht!

Hiermee heb ik al mijn medemensen het bewijs gegeven dat niet ik, maar dat God het is en dat God deze kracht, deze, Zijn kracht voor ons, voor ons leven, bestemd, wat überhaupt het hele leven is. Want ik wil niet ingaan op hoe groot en hoe almachtig de macht van God is, die *hij* over het hele universum, over het wereldrijk uitzendt, jij zou zeggen over deze aarde.

Nee, vrienden, deze aarde is klein voor wat God in werkelijkheid is, in waarheid. Zijn wereldruimte is zo groot dat deze aarde, die wij hier - u in de eerste plaats - groot vinden, heel klein is, en dat deze aarde desondanks in een zweven is, die geen steunbalk heeft, noch een stut, noch een steunpilaar. Nee, deze aarde wordt alleen vastgehouden en geleid door de kracht van God alleen, dat wil zeggen dat God haar zo heeft bepaald dat ieder op zijn plaats, ieder aardrijk daar moet blijven, zoals hij heeft bepaald, en bij dit alles heeft hij levende wezens aangewezen, die zich ook naar hem moeten richten en zo te leven, zoals hij, zoals God zelf, het leven bestemd heeft.

Want ook hier moet ik zeggen dat het leven slechts van één is en dat is God. Wie nu veel leven in zich draagt, heeft veel van het goede, veel van het goddelijke.

Degene die vrij van het onheil is, heeft God in zijn hart en God zal hem in beweging brengen en hem tot al dat leiden en hem al dat aan bekwaamheid geven, wat hij voor hen, voor al zijn naasten, hier te doen heeft. En steeds weer, beste vrienden, is het alleen de kracht, dat is de energieën, die de mens, in wie hij leeft, in zichzelf moet opnemen, zodat hij ook, wanneer hij al overtollige energieën bezit, met dit overschot aan energieën kan beheersen wat hij van plan is te beheersen. Niet andersom!

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

Beste vrienden, ik geef jullie nog één ding mee op weg: In het begin zullen jullie me niet geloven, maar jullie weten heel goed dat jullie energieverlies heel hoog is. Overdag zie je, hoor je, ruik je, proef je, neem je gedachten op. En dan hoeft maar één van je medemensen je iets slechts te komen vertellen, je hoeft alleen maar iets slechts te zien, je moet iets slechts ruiken, je moet iets slechts in je mond stoppen en dan zal het lichaam door dit kwaad worden aangevallen. Je zult boze gedachten opnemen. Je zult je zorgen maken. Je zult in ellende leven, in ellende daarom, je hebt het nu echt nodig om goede gedachten in je op te nemen, zodat er eindelijk iemand naar je toe komt die je onderweg de waarheid zal geven, en dat je deze waarheid ter harte zult nemen, dat je het goede zult horen en ook in het goede zult geloven, en dat de gedachten dan op je zullen worden overgebracht ..., uh ..., uh, door de mond van ... je naaste, wat je hoort, dat je het goede bevestigt en dat de goede gedachten dan tot je komen en dat je daardoor ook weer tot leven komt en dat je een nieuwe, frisse, gezonde moed hebt om weer te leven en dat je een levenskracht tot je beschikking hebt, zodat je zelf tot het besef bent gekomen dat je vernederd bent door het kwaad en dat je nu het kwaad verafschuwt en dat je zegt :*Deze kwaadaardige gedachten hebben me vernederd. Het kwaad dat ik zag, dat ik hoorde, dat ik rook, dat ik proefde en dat ik voelde dat het zo'n kwaad was waarmee ik niets gemeen wil hebben.*

Zo begint het, beste vrienden, zodat de mens, als hij eenmaal tot het besef is gekomen, ook weet dat het kwaad niets goeds op hem achterlaat, noch in hem, maar al het goede dat nog op en in hem is, verdwijnt en dat hij dan des te meer aan het kwaad wordt blootgesteld. En wat een persoon in zichzelf heeft opgenomen, moet hij teruggeven. Bovenal waarschuw ik voor gedachten, om gedachten in zich op te nemen. Het is jammer om de goede krachten op te geven, om alle kwade gedachten aan te trekken, die alleen door de ene zender, de zender van Satan, worden uitgezonden en dat de persoon worstelt en de goede krachten opgeeft en zo een slechte uitzending op zich neemt. Als je nu voor de radio zou zitten en je zou luisteren naar een slecht programma, het programma van een zender, dat wil zeggen, het programma dat het uitzendt is niet goed, je zult depressief zijn, je zult een ontbonden lichaam hebben. *Je zult vaak tegen jezelf zeggen: "Ik ben vreselijk, ik ben erg onrustig geworden". Hoe is het zo mogelijk dat er zoveel kwaad is?*

En toch zul je gemerkt hebben dat je al gegrepen bent door het kwaad, dat je je rust hebt verloren, maar dat in plaats daarvan de rusteloosheid in je is ontstaan, en dat je vervolgens hebt gemerkt dat je lichaam niet meer in orde is, maar in wanorde en dat je in plaats van goede gedachten alleen maar kwade gedachten ontvangt en dat je dan ook beetje bij beetje gegrepen wordt door het kwaad, dat, zoals je vaak over jezelf zegt, dat je niet meer kunt slapen en dat je lichaam steeds zwakker wordt en nog meer waar het al is afgetapt, waar het de boze gedachten heeft opgenomen, dat het wordt gedwongen om meer boze gedachten te ontvangen, zolang hij nog krachten in zijn lichaam heeft.

6

Ik vraag u, beste vrienden, hoe zou het andersom zijn als u nu in het goede zou leven, als u nu in de wil van God zou leven? Als je vanaf nu alleen nog maar goede gedachten hebt? Als je vanaf nu alleen nog maar luistert naar de goede gedachten die over je naaste worden geuit en dat je alleen maar het goede bevestigt en dat je ook echt achter degene staat aan wie je het goede bevestigt? Omdat je hier zo lichtzinnig in bent. Je neemt het woord niet zo precies, en dat is precies de reden waarom je, omdat je de woorden niet zo precies, niet voor zo waar neemt, het woord van God ook niet voor waar kunt nemen, je er

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

nooit aan kunt vasthouden. Je hebt zelf vele pogingen gedaan in het leven, door zo vaak "ja" te zeggen, door zo vaak iets te beloven aan een van je naasten, mogelijk een belofte aan jezelf te doen die een gelofte is geworden en dat je nooit aan dit woord hebt vastgehouden. Omdat het woord "ja" bevestigend is en het woord "nee" ontkennend. Dus nu is het aan jou om te beslissen hoe je je tegenover God gaat gedragen.

Pas op voor elke kwade gedachte! Als je uit deze levenservaring, die je vast toch al hebt opgedaan, opmerkt dat deze kwade gedachte je naar het kwaad leidt, wijs het dan af! En spreek tot jezelf door te zeggen: *ik wil niets te maken hebben met deze kwade gedachte. Ik wil nu een goede gedachte.* Leid jezelf dan af. Kijk door het raam naar buiten, kijk waar het goede, waar het echt goddelijke zich laat zien, je zou zeggen, je kijkt zo in de natuur. Je ziet hoe alles in het voorjaar begint te groeien, hoe het leven weer opduikt, hoe alles voor onze ogen groen wordt. Zoals God alles heeft bepaald, zo zal Hij ons een doel hebben gegeven, alleen weten wij niets meer over dit doel. Maar als je goed naar de natuur kijkt, zul je het voelen en je zult je al snel realiseren dat deze kwade gedachte je heeft verlaten.

Met dit kijken alleen hebt u al de verbinding met God gemaakt, waar u het goddelijke beschouwt, waar u nadenkt over wat God voor u heeft geschapen, wat God voor ons, alle mensen, heeft geschapen en hoe God de grootste wegwijzer voor ons is, die ons werkelijk terug leidt naar Hem. Maar we mogen niets buiten beschouwing laten en ik geloof dat de waarde voor ieder mens moet zijn dat hij aandacht besteedt aan het goddelijke, aan zichzelf. En om nu op jezelf te letten, beste vrienden, zijn we op het punt gekomen dat ik je het enige goede advies geef dat je een waarachtig, goddelijk wezen bent en dat je het waard moet zijn om eindelijk eens echt op je lichaam te letten. Ik zeg niet dat je naar je lichaam kijkt met je ogen, nee!

Aandacht geven betekent: Kies een plaats, of je nu zit, ligt of staat, je weet maar één ding: *Hier ben ik beschermd, hier kan ik rust vinden in mezelf, in mijn lichaam. Hier wil ik me rustig houden. En terwijl ik nu op mijn lichaam let, merk ik dat er rust is gekomen.* En zo gaat het nu verder. Als je verder op je lichaam let, zul je eerst niet iets aan je lichaam merken, maar alleen datgene wat zich kenbaar maakt aan je lichaam, dat je in en aan je lichaam voelt. Want dat is waar het om gaat. Hoe voelt het nu in je lichaam? En je zult zeggen: *"Dat is nieuw voor mij, want ik heb dit gevoel nog nooit gehad.* Nee, vrienden, als je ja zegt, dan lieg je, want dat gevoel kan je nog niet hebben gehad.

Maar als je nu het juiste hebt gedaan, als je echt aandacht hebt besteed aan je lichaam, als je de rust in jezelf hebt opgenomen en ook hebt behouden, en dat je je door geen van je medemensen hebt laten beroven van deze rust en dat je nu hebt gedaan wat je verschuldigd bent aan jezelf en je lichaam, wat zich ook laat merken in je lichaam en zolang dit er niet is, zal een mens niet in staat zijn om zo gemakkelijk te geloven. Maar nu voelt hij het en ik weet ook dat je op dit moment ook het gevoel hebt dat er iets in je lichaam beweegt, wat je nooit hebt gevoeld, wat je nooit hebt waargenomen. Het is een vreemd gevoel.

Nu, beste vrienden, moet ik jullie dit van harte vragen en jullie vertellen dat jullie alleen het goede kunnen bereiken, wanneer jullie je echt van het kwade los maken, dat jullie nu geen

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

kwade gedachten zullen oppakken. Hiermee bedoel ik dat je niets te maken hebt met het onheil, maar met degene die je redding brengt. En als ik je nu vraag: Wie is jouw, wie is onze redder? Voor zover u weet vanuit de christelijke leer, is het Christus zelf. Maar je kon zelf niet volgen. Je bent niet meer God horig, je bent mens horig geworden. En alleen op basis hiervan was u verplicht dat u toch ook aan een macht bent vervallen, de macht van de gewoonte, dat u altijd naar de mensen hebt geluisterd en nooit hebt geluisterd naar wat God ons, wat God ieder mens, afzonderlijk gezien, te zeggen heeft. En precies daarom, beste vrienden, kon je God nooit volgen. En daarom kon je ook niet slagen, daarom kon je ook nooit bereiken wat God voor jou heeft bepaald. Je hebt jezelf - wees open en eerlijk tegen jezelf! - tegen jezelf, aan je lichaam bezondigd.

CD 2

1

Als ik nu een technisch wonder uitleg, en deze uitleg geef ik u heel kort. Een fabriek die een technisch wonder creëert, zal altijd hierbij zodra het voltooid is, een gebruiksaanwijzing bijvoegen. Als je dit technische wonder nu volgens deze gebruiksaanwijzing behandelt en weet hoe je het moet schakelen en afstellen, dan bereik je met dit technische wonder datgene wat je als mens niet meer mogelijk is, datgene wat je als mens niet meer kunt bereiken, zoals het eerder op de natuurlijke als hier op de kunstmatige technische weg ligt.

Beste vrienden, stel je nu je radiotoestel voor, als je er één hebt of als er één in je gezin of in je familie- of kennissenkring is, dat je al heel lang, zelfs vele jaren, kent. Je weet precies hoe je dit apparaat moet behandelen, dit technische wonder. Ik zal op voorhand zeggen dat er energie nodig is voor een radio. Dit apparaat moet de aansluiting, de aansluiting op het elektrische werk hebben. Hier zou je zeggen AEG. Dit is een bekende uitdrukking, een bekende afkorting, namelijk het Algemene Elektriciteitswerk – Elektriciteitsbedrijf.

Ja, het is een maatschappij die een centrale heeft gecreëerd dat ons de energie verleent, als we de aansluiting met deze centrale gekregen hebben. Natuurlijk wordt de centrale niet zo gemaakt dat elke energieverbruiker een directe verbinding heeft met de centrale. Want de centrale heeft er transformatoren omheen heeft geplaatst hier wordt de stroom zodanig getransformeerd en wel dat deze transformator een bepaalde stroomsterkte afgeeft, hoewel hij een veel hogere spanning opneemt. En iedereen die de verbinding heeft met dit transformatorhuis krijgt dan de energieën via en van dit huis. Ik wil hier niet verder over uitweiden. Maar tot nu toe ben je er bekend mee. Natuurlijk, om deze verbinding te krijgen, moet je het aan de fabriek melden. En de fabriek stuurt op eigen initiatief de juiste experts naar u toe. Eerst is er een specialist, een elektricien, die de kabels in uw huis legt en de verlichtingspunten en de onderbrekers, onderbrekers die u schakelaars noemt, schakelaars installeert, en na een bezichtiging van de fabriek om er zeker van te zijn dat de kabels vakkundig zijn gelegd, krijgt u de aansluiting via de transformator van de centrale. Natuurlijk zult u zeggen: *ja, ik weet niet of deze elektriciteit via een transformator zal worden geleid.*

Ja, vrienden, u bent geen vakman. Maar er zijn er een paar die het wel weten. Maar dat is niet wat ik hier zeggen wil.

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

Nou, natuurlijk zijn er aan dit ... om de energieën te gebruiken, zijn er technische wonderen gecreëerd, zoals ik er al een heb opgesomd, onze zeer bekende radio.

Deze radio heeft energie nodig. Zo heeft de fabriek het gemaakt. Dit technische wonder, de radio, is zo gestandaardiseerd dat je een bepaalde hoeveelheid stroom nodig hebt voor het apparaat. Vroeger hadden we verschillende stroomsterktes, ik denk aan 110, 130, die 150 volt hadden en die 220, dit ging tot 250. Zo was het toen nog niet geregeld. Vandaag de dag is het apparaat gestandaardiseerd, of anders zijn de apparaten zodanig gefabriceerd dat het apparaat ook kan worden geactiveerd door over te schakelen op 110 of 220 volt, of er is een ander type stroom, en dat is wisselstroom.

Lieve vrienden, ik moet steeds weer een stop maken. Laten we nu serieus bij deze radio blijven. We hebben de verbinding via het stopcontact naar de centrale, door het apparaat aan te sluiten en als het de verbinding heeft, zal het de energieën bij lange na niet ontvangen, het is nog niet zo zelfstandig. Daartoe is een mens nodig die dit apparaat bedient door het in te schakelen. Maar eerst moet het apparaat de verbinding met deze energiebron hebben. Zet hem dan aan en als je hem aanzet, wacht je een paar minuten en dan zul je merken dat hij nu volledig is opgeladen, ook goed is opgewarmd en dat je nu de bijbehorende golflengte instelt. U zou zeggen dat u nu het apparaat op die en die zender instelt en dat u de zender kunt ontvangen. Nooit zult u de zender ontvangen, maar de uitzending van het ene station en het andere waarop u het toestel hebt afgestemd. Dus hier is het allemaal een kwestie van golflengte. Ik wil nu niet ingaan op de technische aspecten. Anders zou je denken dat ik je wilde opleiden tot technicus, nee!

Ik wil je hiermee alleen een gelijkenis geven, zodat je niet alleen mij, maar ook jezelf beter begrijpt. Als je zo'n technisch wonder moet instellen om het te kunnen gebruiken in de mate waarin het is gemaakt voor, dan heb je er het voordeel van. En je hoort dan wat je kunt ontvangen via het ene of het andere station dat je hebt opgezet.

2

Nou, tot nu toe, beste vrienden, is het hetzelfde zoals ik je zeg, je moet weten wat je wilt. Je moet weten waar je lichaam voor gemaakt is. Waar de radio voor gemaakt is, weet je. En ik vraag je, waarom wist je over jezelf niets? En als je nu ook de werkelijk goddelijke uitzending wilt ontvangen, dan moet je jezelf zover weten in te stellen, ten eerste dat je de verbinding met deze energiebron hebt, dan moet je jezelf aanzetten, en als je wordt aangezet, wordt het lichaam opgewarmd, zoals de radio ook is opgewarmd - je zou zeggen dat het goed gestookt is - en dan, als je nu de wil hebt om hier de goddelijke uitzending te ontvangen, wat God je te vertellen heeft, wat God je te geven heeft voor je lichaam, dan zul je het ontvangen.

Vergelijk jezelf steeds weer met dit ene technische wonder! Hiervoor zou ik honderden, zelfs duizenden soortgelijke technische wonderen kunnen opnoemen. Maar ik weet dat het genoeg is als ik bij deze blijf. En het is ook voldoende als je nu op jezelf blijft en niet alleen op Gröning in het algemeen vertrouwt door te zeggen: *Hij zal het doen*. Nee, je vergelijkt me gewoon met een transformator!

Ik heb ook, zoals ik al eerder zei, niets meer dan hier slechts één, mijn missie, slechts één, mijn roeping te vervullen. Ik ben maar een gereedschap, ik ben maar een leider, ik ben

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

maar een wegwijzer. Ik ben een van degenen die dit verandert en weet hoe het aan de mensen te geven op de manier waarop ze het nodig hebben. Dat is alles wat ik je vandaag zeg. Daarom moest ik steeds weer zeggen dat ik me moest beperken om niet te ver te gaan, anders zou je zelf weer in die valkuil lopen en niet weten wat je met mijn woorden moet doen. Dus nogmaals terug naar de radio, beste vrienden. Als je het radioprogramma goed vindt, zul je een goed gevoel in je hebben, en je zult verwelkomen wat je hebt gehoord, en door tegen jezelf te zeggen: *Hier heb ik een lesje geleerd, en het is zo heilzaam. Was er maar snel weer zo'n goede show.* Vrienden, jullie moeten allemaal afstemmen op de zender van God om zijn uitzending te ontvangen, die jullie uiteindelijk kunnen horen, en niet alleen maar voelen, zoals gewoonlijk. En je zult zoveel goede dingen ontvangen van deze zending van God en dat je dan ook kunt doorgeven wat je goed hebt ontvangen.

Dat is hetzelfde als wanneer ik steeds terugkom op de radio. Als je naar een goed programma geluisterd hebt, dat echt goed voelde, vertel je het ook aan je naaste, zodat ook hij zegt: *Ja, ik wil ook graag naar zo'n programma luisteren. Tot nu toe heb ik alleen maar slechte programma's op mijn radio gehoord die ik helemaal niet leuk vind.* En dan zal hij vragen: *Welk station was het? Wie heeft dit goede programma uitgezonden?* En zo zal hij, de luisteraar, de volgende keer - de luisteraar, dat wil zeggen uw naaste - de volgende keer ook afstemmen, dat wil zeggen, zijn apparaat aanpassen aan deze uitzendgolf, om ook van het goede programma te kunnen genieten. Hoe vaak hoor ik van mijn naaste dat er op bepaalde dagen dit en dat programma is waarvan hij zich goed voelt, dat hij nog kan leren, hoe iemand hier en daar spreekt, hoe hij het goede begrijpt, het goede in zichzelf opneemt en via de ether, via de radiogolven, aan ons doorgeeft. Het is immers ook maar één persoon, één van onze naasten. Maar hier, vrienden, staat er meer op het spel. Hier gaat het niet alleen om het horen van een persoon, zoals misschien alleen Gröning, maar hier gaat het ook om het feit dat jullie allemaal slechts één horen bij wie jullie horen, dat wil zeggen dat jullie God horen.

Maar ik weet dat veel mensen, zelfs de overgrote meerderheid van hen, niet meer in het goede konden geloven omdat ze te veel in het kwade waren verwickeld en door het kwade zozeer werden geleid dat ze alleen nog maar kwade ervaringen hadden. En daardoor hebben ze het geloof verloren, zelfs het geloof in zichzelf, zelfs het geloof in de Heiland verloren.

Ze zeggen wel: *Ik kan me al einstellen, want ik ben toch een vroom mens. Ik bid toch.* Maar zo hebben vele mensen deze teleurstelling ervaren, door 'tientallen jaren' te hebben gebeden, maar met wat ze vroegen, dat ze niet wisten wat ze met dit gebed niet het juiste wisten te doen, en dat ze ook niet eens geloofden dat God hen zou verhoren. En dat ze ook niets bepaalds wisten te zeggen tegen God, en dat de mensen alleen maar nagesproken hebben, ook wanneer het een gebed is. Want bidden betekent vragen. Ik moet hier een hartenwens hebben. Ik moet weten wat ik aan God vraag. Want ik verwacht het goede. Ik heb het goede nodig, en ik weet dat ik het goede alleen van God kan verwachten. Dus ik moet een hartenwens hebben, ik moet God vragen wat ik nodig heb. En dat is het goede, en dat is het goddelijke. En zo, beste vrienden, hebben veel mensen daardoor het heil, de goddelijke orde, in hun lichaam herwonnen. De verlossing ervaren, de verlossing waarnemen, dat is de waarheid. Het maakt niet uit welk kwaad het lichaam heeft waargenomen, het maakt niet uit welke ramp het lichaam in beslag nam, waarop mensen niet meer konden geloven dat nogmaals in dit lichaam de orde zou ontstaan. U zou zeggen dat hij weer gezond zal worden.

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

Ik vraag u, vrienden, u hebt hier en daar gehoord of zelfs gelezen hoe de mensen deze prachtige genezing hebben ontvangen, ik zeg heiliging, hoe de mensen zo plotseling van de ramp zijn bevrijd - u zou zeggen van een ziekte - dat de mensen zich ongeneeslijk hebben verklaard. En hoe vaak hebben mensen dan gezegd: "*Er is een wonder gebeurd*". Dokters zouden zeggen: *Ja, we staan voor een mysterie, er is een wonder gebeurd*. Ik heb dit vaak gehoord en ik weet dat de mensen er niet eerder in konden geloven, omdat ze in het geloof leefden dat ze moesten proberen mensen te helpen.

3

En ik benadruk nu nogmaals: ik doe geen enkele poging om mensen te helpen. In tegendeel, beste vrienden, ik vraag u... En dat is alles wat ik je te zeggen heb. Dit is het belangrijkste voor u, want ik vraag u om u te bevrijden van de ellende en dat het nu de hoogste tijd is om contact met God te maken en te houden. Slechts God alleen zal je alle goede dingen sturen, en je zult dan echt ook daar verlossing ervaren - verlossing in je eigen lichaam, verlossing ook in het lichaam van je naaste.

Ik weet dat je uit eigen beweging zult zeggen: *Dit is niet zo gemakkelijk, want ik voel nog steeds de pijn. Ik weet wat de een en de ander mij heeft verteld, dat deze en die al te gronde zijn gegaan en dat men hier niet kan helpen*. Nee, vrienden, dat is alleen jullie eigen ongeloof. Maak van dit ongeloof een echt geloof, dat wil zeggen, geloof erin! Geloof in wat je nodig hebt voor jezelf, voor je eigen lichaam!

Beste vrienden, ik wil bij deze gelegenheid niet verder ingaan op het ene woord "geloof". Het belangrijkste voor jou is in de eerste plaats dat je gelooft in jezelf en ook in wat je nodig hebt voor jezelf, voor je eigen lichaam, maar ook net zo goed voor het lichaam van je naaste.

Vragen is bidden, of zoals je zegt, je bidt, dan zeg ik dat je het vraagt. Maar vraag een persoon hier niet om, maar vraag God hier echt om zijn genade, opdat je verlost wordt van het kwaad!

En wanneer de een en de ander van je naasten niet meer kan geloven, omdat hij, het lichaam van je naaste, te veel gevangen zit in het kwaad en dat hij niet meer over de energieën beschikt, dat je voor hem opkomt door hem te helpen, dat is je plicht, dat is je opdracht, dat is je roeping, om je naaste te helpen in de mate dat ook hij het heil, het Heilig Sacrament, in zijn eigen lichaam ervaart. Geloof voor hem, zoals je voor jezelf moet geloven of zoals je voor jezelf hebt geloofd, voor je lichaam! Dit zijn ervaringen die je hebt opgedaan, maar degene die de verlossing beleeft zal hebben verzameld.

Want door het kwade zal hij, wanneer hij heeft ingezien dat het kwaad hem niet naar het goede leidt, maar nog meer naar het kwade, en dat hij misschien tot zo'n besef is gekomen dat het kwaad dat hij mocht meemaken hem naar Satan zelf heeft geleid. Hiermee, beste vrienden, als je tot nu toe met het kwaad, met het onheil, hebt ingelaten, dan stond je in verbinding met het kwaad, in verbinding met Satan. Hiermee heb je Satan gediend en daarmee heeft hij het waargemaakt, waar hij ook in gelooft. Dit is ook een geloof, het geloof van Satan dat hij in staat zal zijn alle goede, goddelijke dingen te vernietigen. En ieder mens, die toch een werkelijk waarachtig, goddelijk schepsel is, heeft daarmee alleen maar kwade gedachten opgenomen en steeds weer alleen maar geprobeerd om van dit kwaad af te komen, dat dit een kwaad voor hem is geworden en

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

dat hij dan aan de genade van dit kwaad is overgeleverd. Maar als hij nu in zichzelf begint te geloven, zodat hij het zelfvertrouwen en het geloof heeft dat hij ook het goede voor zichzelf, voor zijn lichaam zal terugkrijgen. Natuurlijk moet hij zich dan echt losmaken van al het kwaad. Natuurlijk mag hij dan, net als ik, niets gemeen hebben met het kwaad.

Ik heb niets gemeen met het kwaad, en daarom heb ik u in het begin gezegd dat ik anders ben dan de mensen die tot nu toe het kwade wisten te behandelen en die nog steeds het kwade behandelen en die nog steeds proberen de mensen van het kwaad te bevrijden.

Met proberen heb je niets gedaan, maar hier zeg ik, hier moeten jullie het echt doen. En hier moet je niet langer in contact staan met het kwaad, maar hier moet je de verbinding maken die je zo geleidelijk aan naar God leidt. Hiermee bewandel je de weg dat God voor ons heeft geschapen, voor elk levend wezen, de weg dat naar God leidt. Want daar zelfs, beste vrienden, is de orde. Daar is God. En daarom zeg ik: als je het Goddelijke wilt ervaren, moet je ernaar streven.

En als ik nu terugga naar deze kleine wijsheid van mij en opnieuw begin, staat er: de mens handelt naar zijn wil. Hiermee geef ik u het bewijs dat God ieder mens de wil heeft gegeven waarnaar hij moet leven. Wil hij het kwade, dan vervalt hij in de verleidingen, dan zal hij zich snel realiseren dat het kwaad en de verleiding hem naar het kwaad hebben geleid, dat hij dan in zijn eigen lichaam waarneemt.

Handelt de mens hier echter in de wil van God, zoals ik het weer zeg, de mens handelt naar zijn wil, dan heeft hij de verbinding met God, dan zal hij uit de van de goede, goddelijke gedachtewereld gedachten ontvangen, zoals omgekeerd van de kwade. En zo zullen deze gedachten, omdat ze werkelijk de woorden van God zijn, die van God komen, hem uit de goddelijke gedachtewereld ontvangen, zoals God ze geschapen heeft, in zich opnemen en deze zullen hem daar dan tot de daad bewegen.

4

Ik geloof, beste vrienden, dat veel, veel dingen voor jullie duidelijk zijn geworden. Als het voor jou niet genoeg is dat je goed hebt begrepen, dat je het eenmaal hier gehoorde, juist begrepen hebt, dat je het nog niet zo in jezelf hebt opgenomen, vraag dan je naaste, die je deze tape van mij heeft gegeven, om het nog eens te laten horen en dat je dan pas echt al deze woorden, zoals ik je hier heb moeten vertellen, precies kunt volgen. Dan geloof ik dat, als je dan het goede ter harte neemt, je ook met succes zal worden bekroond. Nu, zoals ik al eerder zei: wie in de wil van het kwade leeft, zal het kwade ervaren, maar wie in de wil van God leeft, zal het goede ervaren. En dit, beste vrienden, is het belangrijkste voor u op dit moment en in het algemeen voor dit leven, voor de tijd van uw leven hier op deze aarde.

In ieder geval geloof ik dat u mij nu begrepen hebt en ik geloof ook, zoals ik weet, waarvan ik overtuigd ben: als u in de wil van God leeft, dient u God en God zal weten hoe hij u moet leiden in dit werk van Hem. En God zal je hiervoor, dat je hem dient, ook een, zijn loon geven, altijd het loon dat de mens, elk afzonderlijk gezien, heeft verdiend. Hoe groter het is dat hij in het werk van God volbrengt, hoe groter, hoe hoger het loon. En God zal hem dan ook juist weten te bevorderen. God zal hem de taken opleggen die hij zal blijven vervullen om later, of vroeg of laat, een hogere missie te vervullen. Uiteindelijk zal hij dat punt bereikt hebben, waarvoor voor zover ik weet, één aards leven niet voldoende is, dat

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

hij dat punt bereikt, waartoe God hem bestemd heeft en dat hij werkelijk de weg gaat die Christus bijna 2000 jaar geleden aan de mensen heeft gewezen, en dat hij hem, dat wil zeggen, Christus, dan zover in die mate volgt, door wie hij gezonden is, en dat is en blijft God, onze Vader.

Nu, beste vrienden, hier zal jullie nu een licht op gaan. Hier zal jullie veel duidelijk worden. Hier zullen jullie eerlijk, tegen jezelf zijn en zeggen: *Ja, nu erken ik dat ik mezelf, mijn eigen lichaam, ook dat van mijn naaste, veel misdaan heb.* Als je nu eerlijk bent geworden, beste vriend, weet ik dat je ook de eerlijke weg gaat. Je kunt deze weg niet missen. Want je moet in dit leven op aarde rechtdoor gaan.

Zoals mensen zo vaak van zichzelf zeggen: *ik heb hem gewoon de waarheid in zijn gezicht verteld.* Ja, vrienden, je moet altijd bij de waarheid blijven, je moet altijd de waarheid vertellen aan hen die hem nog niet weten, die hem nog niet zijn tegengekomen. Je moet open en eerlijk - zo eerlijk als je nu tegen jezelf bent - ook tegen je naaste zijn. Met deze eerlijkheid alleen al zul je zoveel bereiken, teweeggebracht hebben dat uw naaste ook zal volgen, doordat hij immers het goede bevestigt, zoals hij het uit uw ervaringen heeft verzameld, zoals het hem duidelijk geworden is, dat hij zal zeggen: *Ja, zoals het jou vergaan is dat je geloofd hebt en dat je deze en gene ervaringen hebt verzameld en dat je je nu bevrijd voelt van het onheil, dan zal ik je volgen. Ik geloof het. Ik heb het gevoel dat je me de waarheid vertelt.* En als hij dit zegt, ik heb het gevoel, zo stelt hij feitelijk, doordat hij toch zijn lichaam nu ook aandacht schenkt, een gevoel vast, dat hem vreemd geworden is. Daarvoor, beste vrienden. Is toch het beste bewijs daarvoor gegeven, dat de mens zich al lang van God losgemaakt heeft en dat hij slechts in het eenvoudige geloof heeft geleefd, terwijl hij zich inbeelde, dat dit het juiste geloof zou zijn, zonder van het woord geloof overtuigd te zijn.

Nu nog iets wat ook voor jou heel belangrijk is: Sluit jezelf niet op en verdwaal niet in het geloof dat je eerst in Gröning zou moeten vertrouwen, dat je nu in Gröning zou moeten geloven. Als je je zo voelt - goed. Maar als je het niet hebt, is dat niet goed. Ik geef u een goed advies: dat iedereen eerst zijn zelfvertrouwen terugkrijgt en dat hij of zij gelooft in zichzelf en in wat hij of zij nodig heeft voor zichzelf - ik herhaal, voor zijn of haar lichaam. Zet Gröning nu helemaal aan de kant! Laat hem volledig buiten beschouwing! Want Gröning is slechts een naam en het lichaam, dat hier Gröning heet, is net zo aards gebonden als het uwe. Alleen weet je niet wie dit lichaam bestuurt, wie het leidt en wie ervan geeft wat je voelt over jezelf, over je lichaam. Dat is onbekend voor u.

Wanneer ik je nu nog veel meer vertel wat waar is, zul je het niet meteen begrijpen en zul je het ook niet kunnen geloven, en daarom, beste vrienden, is het belangrijkste dat je eerst in jezelf gelooft en echt in het goede, in het Goddelijke, dat je nodig hebt, als je dat nu gaat doen en in goede wil echt aandacht schenkt aan je lichaam.

Als ik al mijn medemensen altijd heb aangeraden, dat hij met zijn lichaam niet lummelig om moet gaan en dat hij zijn armen of benen niet moet kruisen, omdat God hem daarvoor niet geschapen heeft, maar hier wil hij toch het meest waardevolle ontvangen, dan moet hij met open handen vrij zitten en ook een hartenwens hebben, God vragen hem te geven wat hij echt nodig heeft voor zichzelf. Als je dit nu doet, vrienden, zul je echt niet eerst wat ontvangen, maar je zult altijd dat ontvangen en voelen wat je lichaam nodig heeft. Niet eerst wat, maar alleen dat, wat hij nodig heeft. Maar altijd wat je wilt, waarop je je hebt ingesteld. En ik hoop en wens alleen, dat je nu niet luistert naar de slechte, de verkeerde, de verlokkenende, de verleidelijke zender, die zo mogelijk met goede woorden bezoedeld en

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

waarin geen waarheid is. Naar deze zender mag je niet luisteren, maar hiermee heb je echt de verbinding met God, als je bereid bent om de verbinding met God te ontvangen.

5

En als ik je nu een kleine gelijkenis geef op het einde... Stel je nu een telefoon voor! Ook hier kun je iedereen bereiken via het telefoontoestel. Je kunt met hem spreken, als u het nummer van dit toestel kent en dit nummer draait of de operator, die alleen de verbinding maakt, om dit nummer vraagt. En je krijgt de verbinding met degenen die je wilt. Dat is jouw wil. Kies correct! Het nummer waar je God moet kiezen is jezelf.

En nu, mijn beste vrienden, stel je een volledig getal voor. Of ik nu tien zeg, of ik zeg honderd, of ik zeg duizend, of ik zeg tienduizend, of ik zeg honderdduizend, of ik zeg een miljoen, of ik zeg een miljard, of ik zeg een biljoen of wat dan ook, er zal altijd een één vooraan staan. En stel je nu de nul voor - de nullen ben jij! Maar vergeet echter niet de één, want zonder die ben je niets! En verhef je niet, leef niet in dat geloof! Want hoogmoed komt voor de val. En stel je nooit voor, mijn beste vrienden, dat je niet bent wat je werkelijk, in waarheid niet bent! God staat er voor. We moeten vragen, we moeten tot Hem bidden dat ook wij tot dit volledige getal mogen behoren. En net zoals we hebben ingezien dat ieder van ons van zichzelf weet, dat hij slechts een klein, piepklein levend wezen is en dat hij daardoor God al heeft herkend, dat God voor ons staat en dat God ons daarmee zal leiden en dat God één is met ons, dat hij zich zelf ervoor plaatst, maar dat we Hem op onze beurt moeten volgen, moet u duidelijk zijn.

Of wanneer ik nu zeg dat je een schakel bent, namelijk de schakel van deze eindeloze goddelijke keten. En elke schakel moet sterk zijn. Als je eenmaal zwak bent geworden als tussenliggende schakel, zullen de andere schakels die aan je vastzitten eraf vallen en zal deze eindeloze ketting niet meer eindeloos zijn. En dus moet je opnieuw je uiterste best doen om de link dienovereenkomstig te harden.

Als ik zeg verharden, betekent dat dat je ook in dit leven op aarde bepaalde ontberingen ondervonden hebt, zoals het kwaad je heeft gesmeed en dat je door deze hardheid nu weer kunt worden ingeschakeld, om daarmee verdere schakels van deze eindeloze ketting weer aan te sluiten op deze keten, op deze eindeloze keten, die immers door God wordt geleid.

En als je nu een schakel met een nul vergelijkt, zeg je zelf: *Ja, dat is voor mij logisch. Dat is precies goed, we zijn immers verder niets.* Want God heeft deze ketting in zijn hand.

Maar als er een zwakke schakel is, dan valt de rest van de ketting uit elkaar door de zwakke schakel. En zo, beste vrienden, zijn veel mensen gevallen, veel mensen zijn zwak geworden, veel mensen zijn nog niet zo hard geworden, omdat ze geloofden dat ze met zorgen en problemen te maken hadden en dat ze het leven niet meer konden verdragen en dat het geloof was opgehouden. Ze zijn zwak geworden, net als de schakel in deze grote keten. En dus kon de hele zaak niet meer worden vastgehouden of gedragen. En hoe waar is het, wanneer de een en de ander is verhard, gesmeed door het kwaad, dat het kwaad, waardoor hij jarenlang is gegrepen en die hij nu erkent dat hij gehard is en dat hij ver boven al het kwade staat, dat hij hier nu echt weet wat hij voor zichzelf nodig heeft – toch alleen het goede - en dat hij weer aansluiting heeft gevonden aan deze eindeloze ketting, die door God wordt geleid.

“Dat ik vandaag over de geluidsband tot u spreek...”

Lezing van Bruno Gröning, 30.3.1956 (Goedevrijdag), Plochingen

Hij heeft de aansluiting teruggevonden, hiermee heeft hij de verbinding met God. En zo is het ook hier, beste vrienden, wie deze ervaring heeft opgedaan, wie het ware aan zijn naaste in overweging geeft, en hem dan ook meetrekt en hem ook de verbinding met deze eenheid geeft, doordat hij immers zelf erkend heeft dat hij de aansluiting met God weer heeft gevonden. En zo zullen vele, vele schakels, dat wil zeggen veel van zijn medemensen, hem kunnen volgen, die nu nog samen zijn, die vandaag de dag en altijd het goede gezocht hebben, alleen niet hebben kunnen vinden, omdat ze niet wisten hoe ze de verbinding hier met God konden krijgen, omdat ze nooit op de weg geleid werden, nooit daartoe werden aangemoedigd en dat ze helemaal niet eens wisten waar deze weg begint en zeker niet meer konden geloven waar hij eindigt.

De weg naar God begint bij ons, maar eindigt bij God zelf. Maar, zoals ik al zei, beste vrienden, deze weg is erg lang. Ik wens je het beste toe. Verwacht niets slechts van mij. Als je nu het goede volgt, als je nu al het goede doet voor jezelf en voor je naaste, zul je beloond worden door het goede, zul je beloond worden door God, zul je zelf het succes waarnemen. En dat, beste vrienden, wens ik jullie allemaal van harte toe.

Ik weet dat je het goede zult volgen, dat je God zult volgen, dat je geïnspireerd zult worden door het geluk. Door het geluk betekent door al het goede dat jou zelf aangaat en dat je het goede gevoel kunt krijgen, hoe lang je hier ook bent, tijdens je leven op aarde.

En nu tot slot, beste vrienden, zodat ook jullie deze kleine levenswijsheid begrijpen, zeg ik jullie: **hou van het leven! - God! God is overal.**

Hiermee heb ik je een van de beste bewijzen gegeven dat je met je lichaam kunt zijn waar je maar wilt. Ook als dit zich in een kleine, eenvoudigweg bescheiden, maar donkere kamer bevindt. Ook daar zelfs zal hij de goddelijke zending ontvangen, want daar zijn geen grenzen aan. Het hoeft niet zo te zijn dat je met je lichaam in Duitsland moet zijn. Nee, waar je ook bent op deze aarde met je lichaam, want God is overal, want God is alles voor ons. Zonder hem zijn we niets.

Ik wil niet alleen, ik moet nu hier afscheid van jullie nemen, beste vrienden, door jullie opnieuw alle liefde, het goede, het Goddelijke toe te wensen, en niet alleen aan jullie alleen, maar ook aan allen die bij jullie horen, die jullie je naasten noemen en ook aan hen voor wie jullie een hartenwens hebben en geloven dat ook hij het goede in zijn lichaam zal terugkrijgen. En dan zal elk van deze ook zeggen: *Is dit mogelijk? Dat heb ik nooit geloofd. Maar nu heb ik mezelf overtuigd.*

En nu vraag ik jullie tot slot, vrienden, geloof niet wat ik nu gezegd heb, maar overtuig jezelf ervan! Ik zeg dat het de waarheid is, want de waarheid is God. We horen bij Hem.